

Geachte Raad allereerst dank voor de mogelijkheid tot spreekrecht.

Het niet verplaatsen van de marinierskazerne naar Vlissingen en het opnieuw aanvragen van een zonnepark in de Marshoek hebben mij aan het denken gezet en ik zie parallellen in hoe er over de regio of het achterland gedacht wordt.

Wat betreft het afblazen van de verhuizing van de kazerne naar Vlissingen kan ik mij goed voorstellen dat de "Zeeuwse regio" woedend is. De Hedwig-polder, het Groningse gasdebacle, allemaal voorbeelden van te pas en onpas gebruik maken van de regio of ook wel achterland genoemd. Het dreigt gemeengoed te worden bij de huidige regering, en lagere overheden. Het beschouwen van de regio als achterland is goed maar moet niet verward worden met achterlijk land.

Met het te realiseren van het zonnepark in de Marshoek speelt in zekere zin het zelfde.

De regering spreekt van een energietransitie, en heeft hier verschillende subsidies voor opengesteld. Op zich nog niets aan de hand. Tot er projectontwikkelaars enorme zonneparken mee gaan realiseren die totaal niet passen bij hoe het Nederlandse landschap er nu uitziet. Voeg hier een lokaal bestuur bij die graag een goede sier wil maken of populair wil doen en dan komen de problemen. Een totaal versnipperd landschap tot gevolg. Windmolenparken en zonneparken schieten als paddenstoelen uit de grond. Een grote chaos zonder enkele visie. Het heeft zelfs wereld beroemd architect Rem Koolhaas doen bewegen tot het opzetten van een expositie in New York over zoals hij het noemt de Countryside. In een interview, onlangs met hem, zegt hij dat in China als enige land ter wereld beleid wordt gemaakt om de inrichting en leefbaarheid en zo ook de bewoning van het platteland/regio op peil te houden. Laten we daar als Dalfsen een les uit trekken.

Bij mijn vorige inspraak omtrent het zonnepark de Marshoek heb ik duidelijk geen standpunt ingenomen. Wel heb ik een beroep gedaan op een goede afweging door u als raad en een handreiking gedaan richting de ontwikkelaar. De goede afweging hebt u gemaakt. Van de handreiking is door de ontwikkelaar echter geen gebruik gemaakt gezien het vreemde voortraject van dit **nieuwe** plan.

Of is het en aangepast **oud** plan. Verwarring alom. Eerst officieel plan intrekken dan weer opstarten, verwarrende Info-brieven van ontwikkelaar en Gemeente, geruchten over schadeclaims aan het adres van de gemeente of boer. Dit alles geeft voeding aan de gedachte dat het zonnepark er nu opeens wel (moet) komen.

Het had de ontwikkelaars gesierd als zij na de afwijzing in gesprek waren gegaan met de omwonenden. Hieruit had waarschijnlijk een dialoog kunnen ontstaan waarin goede ideeën wederzijds hadden geleid tot de realisatie van een kleiner park in combinatie met asbestsanering en panelen op het dak. De vorming van een soort van energie-coöperatie naar voorbeeld Foreco. **Dan** was er wel sprake van participatie.

Voor wat betreft de landschappelijke inpassing had er gekozen kunnen worden voor een bredere aanpak dan alleen het **verstoppen** van de zonnepanelen.

In landbouwkundig belang had er gekeken kunnen worden of er qua verkaveling verbetering te realiseren was. Dit doormiddel van kavelruil tussen andere boeren en de boer die de grond beschikbaar stelt voor het zonnepark.

Dit alles had zeer waarschijnlijk geleid tot veel meer draagvlak.

Er is echter gekozen voor een tweetal inloopavonden waar men opmerkingen op detailniveau kon aangeven. Een **schijnvertoning** mede gezien door dat de aanvraag voor het plan een dag na de tweede inloopavond was.

Of bestuursrechtelijk de juiste weg is bewandeld is ook nog zeer de vraag, gezien het door aanvrager zelf intrekken van de 1^e aanvraag. Het oude plan mocht meedoen volgens het oude kader. Nieuwe plannen moeten wachten op een nieuw kader. Geld dit niet voor dit nieuwe plan?

Er spreekt ook een zekere minachting uit naar de raad, om met een in grote lijnen zelfde plan bij u terug te komen.

Ook kan nog opgemerkt worden of dit zonnepark wel bijdraagt aan de Dalfser energietransitie. De projectontwikkelaar komt uit het westen des lands en had tot voor kort geen binding met Dalfsen. De boer die de grond beschikbaar stelt woont in Zwolle. De opgewekte energie gaat linearecta naar Zwolle. En de rommel ligt in de Marshoek.

Of de opgewekte energie überhaupt wel geleverd kan worden is nog zeer de vraag gezien een gerechtelijke zaak tussen de Zehnder Group en Enexis te lezen in Solar Magazine.

Kortom nog veel vragen die beantwoord moeten worden.

Ik hoop dat u als raad de rug recht houdt en niet bang laat maken voor schadeclaims of een in de nek hijgende energietransitie en wederom tot een weloverwogen besluit komt. Een besluit dat recht doet aan de inwoners van de Marshoek die er al generaties lang hun best voor doen om het daar bezuiden de vecht mooi en leefbaar te maken en houden. En dat wij in het Dalfser achterland niet de gevoel krijgen als achterlijk beschouwd te worden.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u een wijs besluit.